

จดหมายฉบับที่สอง ของอัครสาวกเปาโล ถึงคริสตจักรในเมืองโครินธ์

ภาระหนักและความทุกข์ยาก
ของเปาโล

การปลอบประโลมใจและ
ความช่วยเหลือจากพระเจ้า

1 เปาโล ผู้เป็นอัครสาวกของ
พระเยซูคริสต์ตามพระประ-
สงค์ของพระเจ้า และทิโมธีน้อง
ของเรา เรียน คริสตจักร
ของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์และ
บรรดาวิสุทธิชนที่อยู่ทั่วแคว้น
อาคาญา

2 ขอพระคุณและสันติสุขซึ่งมา
จากพระเจ้าพระบิดาของเราและ
จากพระเยซูคริสต์เจ้า จงมีแก่
ท่านทั้งหลายเถิด

3 จงสรรเสริญพระเจ้า พระบิดา
แห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้
เป็นเจ้าของเรา พระบิดาผู้ทรง
ความเมตตา พระเจ้าแห่งการ
ปลอบประโลมใจทุกอย่าง

4 พระองค์ผู้ทรงปลอบประโลม
ใจเราในการทุกข์ยากทั้งสิ้นของ
เรา เพื่อเราจะสามารถปลอบ
ประโลมใจคนเหล่านั้นที่มีความ
ทุกข์ยากอย่างใดอย่างหนึ่งได้

ด้วยการปลอบประโลมใจซึ่งตัว
เราเองได้รับจากพระเจ้า

5 เพราะว่าเรามีส่วนทนทุกข์กับ
พระคริสต์มากฉันใด การปลอบ
ประโลมใจของเราเนื่องจากพระ
คริสต์ก็มากฉันนั้น

6 ที่เราทนความทุกข์ยากนั้น ก็
เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้รับความ
ชื่นใจและความรอด หรือที่เราได้
รับการปลอบประโลมใจนั้น ก็
เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้รับความ
ชื่นใจและความรอด ซึ่งทำให้
ท่านทั้งหลายเพียรสู้ทนความ
ทุกข์เหมือนอย่างเราได้ทนนั้น

7 เราจึงมีความหวังแน่นอนใน
ท่านทั้งหลาย เพราะเรารู้ว่าท่าน
ทั้งหลายได้มีส่วนในความทุกข์
ยากฉันใด ท่านทั้งหลายจะได้มี
ส่วนในการปลอบประโลมใจฉัน
นั้น

8 พี่น้องทั้งหลาย เราอยากให้
ท่านทราบถึงความทุกข์ยากที่
เกิดแก่เราในแคว้นเอเซียซึ่งทำ
ให้เราหนักใจจนเหลือกำลัง จน
เราเกือบหมดหวังที่จะเอาชีวิต

(1) 1 คร 16:10; คส 1:2; 2 ทธ 1:1 (2) รม 1:7

(3) 1 ปต 1:3 (4) อสย 51:12; 66:13 (5) 2 คร 4:10

(6) 2 คร 4:15; 12:15 (7) รม 8:17 (8) กจ 19:23

รอดมาได้

9 ที่จริง เราคาดว่าเราถึงที่ตายแล้ว แต่ที่เป็นเช่นนั้นก็เพื่อมิให้เราไวใจในตนเอง แต่ให้ไวใจในพระเจ้าผู้ทรงโปรดให้คนทั้งปวงพ้นจากความตาย

10 พระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากความตายอันใหญ่หลวงและพระองค์จะทรงช่วยเราอีก เราไวใจพระองค์ว่า พระองค์จะทรงช่วยเราต่อไปอีก

11 ท่านทั้งหลายจะช่วยเราได้ด้วยการอธิษฐานเพื่อเรา เพื่อว่าคนเป็นอันมากจะได้ขอบพระคุณเพราะเรา เนื่องจากของประทานที่ ทรงประทานแก่เรา อันเป็นการทรงตอบคำอธิษฐานของคนเป็นอันมากนั้น

ความจริงใจและ

การรับใช้อันยิ่งใหญ่ของเปาโล
12 นี่เป็นสิ่งที่เราชื่นชมยินดีได้ คือใจสำนึกผิดชอบของเราเป็นพยานว่าเราได้ประพฤติตนเป็นที่ประจักษ์แก่โลก และยิ่งกว่านั้นก็คือการประพฤติต่อท่านทั้งหลายด้วยน้ำใจบริสุทธิ์ และด้วยความจริงใจซึ่งมาจากพระเจ้า และมีใช้ตามปัญญาฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามพระคุณของพระเจ้า

13 เพราะว่าเราไม่ได้เขียนเรื่องอื่นถึงท่าน นอกจากเรื่องซึ่ง

ท่านได้อ่านและยอมรับแล้วและข้าพเจ้าก็หวังว่าท่านจะยอมรับโดยตลอด

14 ตามที่ พวกท่านยอมรับเราบ้างแล้วว่า ในวันของพระเยซูเจ้าท่านก็ภูมิใจในเราได้ เช่นเดียวกับที่เราจะภูมิใจในท่าน

15 และในความไวใจนี้ ข้าพเจ้าได้ประสงค์ว่าจะไปเยี่ยมพวกท่านก่อน เพื่อท่านจะได้ประโยชน์สองเท่า

16 ข้าพเจ้าใคร่จะแวะเยี่ยมพวกท่านระหว่างที่ เดินทางไปยังแคว้นมาซิโดเนีย และเมื่อข้าพเจ้ากลับจากแคว้นมาซิโดเนียก็จะแวะเยี่ยมท่านอีก ท่านก็จะได้ส่งให้ข้าพเจ้าออกเดินทางไปยังแคว้นยูเดีย

17 ฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าหมายที่จะทำอย่างนั้น ข้าพเจ้าโลเลหรือหรือสิ่งที่ข้าพเจ้ามุ่งหมายไว้ ข้าพเจ้าจะโครงการอย่างเนื้อหนังหรือ ซึ่งพร้อมที่จะกล่าววามา ไม่มา ส่งๆไป

18 แต่พระเจ้าทรงสัตย์จริงแน่ฉันใด คำของเราที่กล่าวกับท่านก็มีใช้เป็นคำรับหรือปฏิเสธส่งๆไปแน่ฉันนั้น

19 เพราะว่าพระบุตรของพระเจ้าคือพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งพวกเรา คือข้าพเจ้ากับสิลวานัสและทิโมธี ได้ประกาศแก่พวกท่าน

(9) ยรม 17:5, 7 (10) 2 ปด 2:9 (11) รม 15:30; 2 คร 4:15; 9:11 (12) 1 คร 2:4 (14) 2 คร 5:12; ฟป 2:16 (15) รม 1:11; 15:29; 1 คร 4:19 (16) 1 คร 16:3-6 (17) 2 คร 10:2 (18) 1 ยน 5:20 (19) มก 1:1; 2 คร 1:1; ฮบ 13:8; 1 ปด 5:12

นั้น ไม่ใช่ จริง ไม่จริง ส่งๆไป แต่โดยพระองค์นั้นล้วนแต่จริง ทั้งสิ้น

20 บรรดาพระสัญญาของพระเจ้าก็เป็นจริงโดยพระเยซู เพราะเหตุนี้ เราจึงพูดว่าเอเมนโดยพระองค์ เป็นที่ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า

21 บัดนี้ผู้ซึ่งทรงตั้งเรากับท่านทั้งหลายไว้ในพระคริสต์ และได้ทรงเจิมเราไว้นั้น ก็คือพระเจ้า

22 และพระองค์ทรงประทับตราเรา และประทานพระวิญญาณไว้ในใจของเราเป็นมัดจำด้วย

23 ยิ่งกว่านั้น ขอพระเจ้าทรงเป็นพยานฝ่ายจิตใจของข้าพเจ้าว่า ที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้ไปถึงเมืองโครินธ์นั้น ก็เพื่อจะงดโทษพวกท่านไว้ก่อน

24 เราไม่ใช่เป็นนายบังคับความเชื่อของพวกท่าน แต่เราเป็นผู้อุปการะความยินดีของท่าน เพราะท่านตั้งมั่นอยู่ด้วยความเชื่อ

การอภัยคนบาปที่สำนึกผิด
2 แต่ข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้ว่า เมื่อมีความทุกข์อยู่ จะไม่มาหาพวกท่านอีก

2 เพราะถ้าข้าพเจ้าทำให้พวกท่านเป็นทุกข์ ใครเล่าจะทำให้ข้าพเจ้ามีความยินดี ก็คือคนที่ข้าพเจ้าทำให้มีความทุกข์นั้น

และ

3 และข้าพเจ้าได้เขียนข้อความนั้นมาถึงท่าน เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าจะไม่ได้ได้รับความทุกข์จากคนเหล่านั้นที่ควรจะทำให้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดี ข้าพเจ้าไว้วางใจในพวกท่านว่าความยินดีของข้าพเจ้าก็เป็นความยินดีของท่านด้วย

4 เพราะข้าพเจ้าเขียนถึงท่านเพราะข้าพเจ้ามีความทุกข์ระทมใจมาก และน้ำตาไหลมากมายมิใช่เพื่อจะทำให้ท่านเป็นทุกข์ แต่เพื่อจะให้ท่านรู้จักความรักอย่างมากมายซึ่งข้าพเจ้ามีต่อท่านทั้งหลาย

5 แต่ถ้าผู้ใดเป็นต้นเหตุทำให้เกิดความทุกข์ ผู้นั้นก็มีได้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์แต่คนเดียว แต่ได้ทำให้พวกท่านเป็นทุกข์บ้างด้วย เพราะข้าพเจ้าไม่อยากจะปรักปรำพวกท่านจนเหลือเกิน

6 ที่ คนส่วนมากได้ลงโทษคนเช่นนั้นก็พอสมควรแล้ว

7 ฉะนั้นท่านทั้งหลายควรจะยกโทษให้ผู้นั้น และปลอบประโลมใจเขาต่างหาก กล่าวว่าคุณเช่นนั้นจะจมลงในความทุกข์เหลือสิ้น

8 ดังนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านให้ยืนยันความรักต่อคนนั้นใหม่

9 นี่คือเหตุที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่าน หวังจะลงใจท่านดูว่า

(20) รม 15:8-9 (21) 1 ยน 2:20 (22) อพ 1:14 (23) 1 คร 4:21 (24) รม 11:20
(1) 2 คร 1:23 (2) 2 คร 7:8 (3) 2 คร 12:21; กท 5:10 (4) 2 คร 2:9; 7:8, 12
(5) 1 คร 5:1; กท 4:12 (6) 1 คร 5:4-5 (7) กท 6:1 (9) 2 คร 7:15; 10:6

ท่านจะยอมเชื่อฟังทุกประการหรือไม่

10 ถ้าพวกท่านจะยกโทษให้ผู้ใด ข้าพเจ้าก็ยกโทษให้ผู้นั้นด้วย เพราะถ้าข้าพเจ้ายกโทษให้คนใด ๆ ข้าพเจ้าได้ยกโทษให้ผู้นั้นเพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลาย ต่อพระพักตร์พระคริสต์

11 เพื่อไม่ให้ซาตานมีชัยเหนือเรา เพราะเรารู้กลอุบายของมันแล้ว

12 นอกจากนี้เมื่อข้าพเจ้าไปถึงเมืองโตรอัสเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์นั้น มีประตูเปิดให้แก่ข้าพเจ้าโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า

13 ข้าพเจ้ายังไม่มีความสะดวกสบายเลย เพราะข้าพเจ้าไม่ได้พบที่ตักน้ำของข้าพเจ้าที่นั่น ข้าพเจ้าจึงลาพวกนั้นเดินทางไปยังแคว้นมาซิโดเนีย

คริสเตียนเป็นกลิ่นแห่งชีวิต และกลิ่นแห่งความตาย

14 แต่ขอบพระคุณพระเจ้า ผู้ทรงให้เรา มีชัยเสมอโดยพระคริสต์ และทรงโปรดประทานกลิ่นหอมแห่งความรู้ของพระองค์ให้ปรากฏด้วยตัวเราทุกแห่ง

15 เพราะว่าเราเป็นกลิ่นอันหอมหวานของพระคริสต์จำเพาะพระเจ้าในหมู่คนที่รอด

และในหมู่คนที่พินาศ

16 ฝ่ายหนึ่งเป็นกลิ่นแห่งความตายซึ่งนำไปสู่ความตาย และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นกลิ่นหอมแห่งชีวิตซึ่งนำไปสู่ชีวิต ใครเล่าจะมีความสามารถเหมาะสมกับพันธกิจเหล่านี้

17 เพราะว่าเราไม่เหมือนคนเป็นอันมากที่ทำให้พระวจนะของพระเจ้าเสื่อมเสีย แต่ที่เราประกาศโดยอาศัยพระคริสต์ด้วยความจริงใจ อย่างคนที่มาจากพระเจ้าและอยู่ในสายพระเนตรของพระเจ้า

คริสเตียนเป็น

หนังสือแห่งพระคริสต์

3 เรากำลังจะแนะนำตัวเราเอง หรือ หรือว่าเราต้องการหนังสือแนะนำตัวให้แก่พวกท่านเหมือนอย่างคนบางคนหรือ เราต้องการหนังสือแนะนำตัวจากพวกท่านหรือ

2 ท่านเองเป็นหนังสือของเรา จารึกไว้ที่ดวงใจของเรา ให้คนทั้งปวงได้รู้และได้อ่าน

3 ท่านปรากฏเป็นหนังสือของพระคริสต์ซึ่งเราเป็นผู้ปรนนิบัติ และได้เขียนไว้ มีใช้ด้วยน้ำหมึก แต่ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์ และมีได้เขียนไว้ที่แผ่นศิลา แต่เขียนไว้ที่แผ่นดวงใจมนุษย์

(12) กจ 16:8; 1 คร 16:9 (13) 2 คร 7:6, 13; 8:6 (15) 1 คร 1:18; 2 คร 4:3

(16) ลก 2:34; 1 คร 15:10 (17) 2 คร 1:12; 2 ปต 2:3 (1) กจ 18:27; 2 คร 5:12

(2) 1 คร 9:2 (3) อพย 24:12; 31:18; 32:15; สดต 40:8; 1 คร 3:5

4 และเรามีความไว้วางใจในพระเจ้า
โดยพระคริสต์อย่างนั้น

5 มิใช่เราจะคิดถือว่าสิ่งหนึ่งสิ่ง
ใดเกิดจากความสามารถของเรา
เอง แต่ความสามารถของเรา
มาจากพระเจ้า

การเปรียบเทียบระหว่าง

**สง่าราศีของพระราชบัญญัติ
และสง่าราศีของพระวิญญาณ**

6 พระองค์จึงทรงโปรดประทาน
ให้เราสามารถเป็นผู้ปฏิบัติได้
ตามพันธสัญญาใหม่ มิใช่ตาม
ตัวอักษร แต่ตามพระวิญญาณ
ด้วยว่าตัวอักษรนั้นประหารให้
ตาย แต่พระวิญญาณนั้นประ-
ทานชีวิต

7 แต่ถ้าการปฏิบัติที่นำไปถึง
ความตายตามตัวอักษรซึ่งได้
เขียนและจารึกไว้ที่แผ่นศิลานั้น
ยังมีรัศมี จนชนชาติอิสราเอลไม่
สามารถจ้องมองหน้าของโมเสส
ได้เพราะรัศมีจากใบหน้าของ
ท่านซึ่งเป็นรัศมีที่กำลังเสื่อม
สูญไป

8 ดังนั้น การปฏิบัติตามพระ
วิญญาณจะไม่มีรัศมียิ่งกว่านั้น
อีกหรือ

9 เพราะว่าถ้าการรับใช้สำหรับ
ปรับโทษยังมีรัศมี การรับใช้
สำหรับความชอบธรรมก็ยังมี
รัศมีมากกว่านั้นอีก

10 อันที่จริงรัศมีซึ่งได้ทรงประ-

ทานให้ นั้นก็ อับแสงไปแล้ว
เพราะถูกรัศมีอันเลิศประเสริฐ
นั้นได้ส่องข้ามเสียหมด

11 เพราะถ้าสิ่งที่ได้จางไปยัง
เคยมีรัศมีถึงเพียงนั้น สิ่งซึ่งจะ
ดำรงอยู่ก็จะมีรัศมีมากยิ่งขึ้น
นั้นอีก

12 เมื่อเรามีความหวังอย่างนั้น
แล้ว เราจึงกล้ามากขึ้นที่จะพูด

13 และไม่เหมือนโมเสสที่เอา
ผ้าคลุมหน้าไว้ เพื่อไม่ให้ชน
อิสราเอลเพ่งดูความเลื่อมของ
รัศมีที่ค่อย ๆ จางไปนั้น

14 แต่จิตใจของเขาก็มีตบอดไป
เพราะตลอดมาจนถึงทุกวันนี้
เมื่อเขาอ่านพันธสัญญาเดิม ผ้า
คลุมนั้นยังคงอยู่มิได้เปิดออก
แต่ผ้าคลุมนั้นได้เปิดออกแล้ว
โดยพระคริสต์

15 แต่ว่า ตลอดมาจนถึงทุกวันนี้
ขณะที่เขาอ่านคำของโมเสส
ผ้าคลุมนั้นก็ยังคงปิดบังใจของเขา
ไว้

16 แต่เมื่อผู้ใดหันกลับมาหา
องค์พระผู้เป็นเจ้า ผ้าคลุมนั้นก็
จะเปิดออก

17 บัดนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรง
เป็นพระวิญญาณนั้น และพระ
วิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า
ทรงอยู่ที่ไหน เสรีภาพก็มีอยู่ที่
นั้น

18 แต่เราทั้งหลายไม่มีผ้าคลุม

(5) ยน 15:5; 1 คร 15:10 (6) ยรม 31:31; ยน 6:63 (7) อพย 34:1 (8) กท 3:5

(9) รม 1:17; 3:21 (12) อฟ 6:19 (13) อพย 34:33-35; กท 3:23

(14) กจ 28:26 (16) อสย 25:7; รม 11:23 (17) 1 คร 15:45 (18) รม 8:29-30

หน้าไว้ จึงแลดูสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนมองดูในกระจก และตัวเราก็เปลี่ยนไปเป็นเหมือนพระฉายขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือมีสง่าราศีเป็นลำดับขึ้นไป เช่นอย่างสง่าราศีที่มาจากพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า

**เปาโล ผู้รับใช้สัตย์ซื่อ
ของพระเจ้า**

4 เพราะเหตุที่เรามีการรับใช้
นี้โดยได้รับพระกรุณา เรา
จึงไม่ย่อท้อ

2 แต่เรา เราได้สละทั้งกิจการ
ต่างๆที่ไม่เชื่อสัตย์ซึ่งปิดบังซ่อน
เร้นไว้ คือไม่ได้ดำเนินอย่างมี
เล่ห์เหลี่ยมและไม่ได้พลิกแพลง
พระวาจนะของพระเจ้าด้วยวิถี
การอันล่อลวง แต่เราได้มอบตัว
ของเราไว้กับจิตสำนึกผิชอบ
ของคนทั้งปวง โดยสำแดงความ
จริงในสายพระเนตรของพระเจ้า

ชาติานทำให้ตา

ของผู้ที่ไม่เชื่อมืดไป

3 แต่ถ้าข่าวประเสริฐของเราถูก
บังไว้จากใคร ก็จากคนเหล่านี้
นั่นที่กำลังจะพินาศ

4 ส่วนคนที่ไม่เชื่อนั้น พระของ
ยุคนี้ได้กระทำใจของเขาให้มืด
ไป เพื่อไม่ให้ความสว่างของข่าว
ประเสริฐอันมีสง่าราศีของพระ
คริสต์ ผู้เป็นพระฉายของพระ

เจ้า ส่องแสงถึงพวกเขา

5 ด้วยว่าเราไม่ได้ประกาศตัวเรา
เอง แต่ได้ประกาศพระเยซู
คริสต์ว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็น
เจ้า และได้ประกาศตัวเราเอง
เป็นผู้รับใช้ของท่านทั้งหลาย
เพราะเห็นแก่พระเยซู

6 เพราะพระเจ้าองค์นั้น ผู้ได้
ตรัสสั่งให้แสงสว่างออกมาจาก
ความมืด ได้ทรงส่องสว่างเข้ามา
ในจิตใจของเรา เพื่อให้เรามี
ความสว่างแห่งความรู้ถึงสง่า
ราศีของพระเจ้าปรากฏในพระ
พักตร์ของพระเยซูคริสต์

“ทรัพย์สมบัติในภวษณะดิน”

7 แต่เรามีทรัพย์สมบัตินี้อยู่
ในภวษณะดิน เพื่อให้เห็นว่า
ฤทธิ์เดชอันเลิศนั้นเป็นของพระ
เจ้า ไม่ได้มาจากตัวเราเอง

ความทุกข์ทรมานทำให้

จิตใจภายในเจริญขึ้น

8 เราถูกชนาบรอบข้าง แต่ก็ไม่ได้
ถึงกับกระตักไม่ไหว เราจน
ปัญญา แต่ก็ไม่ได้ถึงกับหมดหวัง

9 เราถูกข่มเหง แต่ก็ไม่ได้ถูกทอด
ทิ้ง เราถูกตีลงแล้ว แต่ก็ไม่ได้ถึง
ตาย

10 เราแบกความตายของพระ
เยซูเจ้าไว้ที่กายเราเสมอ เพื่อว่า
ชีวิตของพระเยซูจะปรากฏใน
กายของเราด้วย

11 เพราะว่าพวกเราที่มีชีวิตอยู่

(1) 1 คร 7:25; 2 คร 4:16 (2) 2 คร 5:11 (3) 1 คร 1:18 (4) ยน 1:18; 2 คร 3:8-9
(5) 1 คร 1:13; 9:19 (6) ปฐก 1:3; 2 ปด 1:19 (7) 1 คร 2:5 (8) 2 คร 1:8; 7:5
(9) สดด 37:24; 129:2; สบ 13:5 (10) รม 8:17; ฟป 3:10 (11) รม 8:36

นั้นต้องถูกมอบไว้แก่ความตาย อยู่ เสมอ เพราะเห็น แก่ พระเยซู เพื่อว่าพระชนม์ชีพของพระเยซูจะได้ปรากฏในเนื้อหนังของเราซึ่งจะต้องตายนั้น

12 เหตุฉะนั้นความตายจึงกำลังออกฤทธิ์อยู่ในเรา แต่ชีวิตกำลังออกฤทธิ์อยู่ในท่านทั้งหลาย

13 เพราะเรามีใจเชื่อเช่นเดียวกัน ตามที่เขียนไว้ว่า 'ข้าพเจ้าเชื่อแล้ว เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพูด' เราก็เชื่อเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจึงพูด

14 เรารู้ว่าพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูเจ้าคืนพระชนม์ จะทรงโปรดให้เราเป็นขึ้นมาเช่นกัน โดยพระเยซู และจะทรงพาเราเข้ามาเฝ้าพร้อมกับท่านทั้งหลาย

15 เพราะว่าสิ่งสารพัดนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย เพื่อว่าเมื่อพระคุณมาถึงคนเป็นจำนวนมากขึ้น ก็จะมีการขอบพระคุณมากยิ่งขึ้นเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

16 เหตุฉะนั้น เราจึงไม่ย่อท้อ ถึงแม้ว่ากายภายนอกของเรา กำลังทรุดโทรมไป แต่จิตใจภายในนั้นก็ยังคงจำเริญขึ้นใหม่ทุกวัน

17 เพราะว่าการทุกข์ยากเล็กๆ น้อยๆของเรา ซึ่งเรารับอยู่ประ-

เดี๋ยวเดี๋ยวนั้นจะทำให้เรามีสง่าราศีใหญ่ยิ่งนิรันดร์

18 ด้วยว่า เราไม่ได้เห็นแก่สิ่งของที่เรามองเห็นอยู่ แต่เห็นแก่สิ่งของที่มองไม่เห็น เพราะว่าการเฝ้าคอยการเป็นขึ้นมาใหม่

ด้วยใจจดจ่อ

5 เพราะเรารู้ว่า ถ้าเรือนดินแห่งพลับพลาของเราจะพังทำลายเสีย เราก็ยังมีที่อาศัยซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทานให้ ที่มีได้สร้างด้วยมือมนุษย์ และตั้งอยู่เป็นนิรันดร์ในสวรรค์

2 เพราะว่าเป็นร่างกายนี้ เรายังครวญคร่ำอยู่ มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะสวมที่อาศัยของเราที่มาจากสวรรค์

3 ถ้าได้สวมเช่นนั้นแล้ว เราก็จะมีได้ถูกพบเห็นว่าเปลือยเปล่าอีก

4 เพราะที่เราผู้อาศัยในพลับพลาที่จริงครวญคร่ำเป็นทุกข์ มิใช่เพราะปรารถนาที่จะอยู่ตัวเปล่า แต่ปรารถนาจะสวมกายใหม่นั้น เพื่อว่าร่างกายของเราซึ่งจะต้องตายนั้นจะได้ถูกชีวิตอมตะกลืนเสีย

5 แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้เตรียมเราไว้สำหรับการเปลี่ยนแปลงนี้

(13) สดต 116:10; 2 ปต 1:1 (14) รม 8:11 (15) 1 คร 9:19; 2 คร 1:11; คส 1:24

(16) อสย 40:29 (17) มธ 5:12; รม 8:18 (18) รม 8:24; 2 คร 5:7 (1) โยบ 4:19

(2) รม 8:23; 2 คร 5:4 (3) วว 3:18 (4) 1 คร 15:53 (5) รม 8:23; 2 คร 1:22

และพระองค์ได้ทรงโปรดประทานพระวิญญาณเป็นมัดจำไว้กับเรา

6 เหตุฉะนั้นเรามั่นใจอยู่เสมออยู่แล้วว่า ขณะที่เราอยู่ในร่างกายนี้ เราอยู่ปราศจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

7 (เพราะเราดำเนินโดยความเชื่อ มิใช่ตามที่ตามองเห็น)

8 เรามีความมั่นใจ และเราปรารถนาจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่าอยู่ในร่างกายนี้

9 เหตุฉะนั้นเราตั้งเป้าของเราว่าจะอยู่ในกายนี้ก็ดี หรือไม่อยู่ก็ดี เราก็มุ่งเป็นที่พอพระทัยของพระองค์

คริสเตียนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์

10 เพราะว่าจำเป็นที่เราทุกคนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ เพื่อทุกคนจะได้รับสมกับการที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้ แล้วแต่จะดีหรือชั่ว

11 เพราะเหตุที่เรารู้จักความน่าเกรงขามขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจึงชักชวนคนทั้งหลาย แต่เราเป็นที่ประจักษ์แก่พระเจ้า และข้าพเจ้าหวังว่า เราได้ปรากฏประจักษ์แก่จิตสำนึกผิดและ

ชอบของท่านด้วย

12 เพราะเราไม่ได้ยกย่องตัวเองกับท่านทั้งหลายอีก แต่เราให้ท่านมีโอกาสที่จะนำเราออกอวดได้ เพื่อท่านจะได้มีข้อโต้ตอบคนเหล่านั้นที่ชอบอวดในสิ่งซึ่งปรากฏ แต่มิได้อวดในสิ่งซึ่งอยู่ในจิตใจ

13 เพราะว่าถ้าเราได้ประพฤติอย่างคนเสียจริต เราก็ได้ประพฤติเพราะเห็นแก่พระเจ้า หรือถ้าเราประพฤติอย่างคนปกติ ก็เพื่อประโยชน์แก่ท่านทั้งหลาย

ราชทูตของพระคริสต์

14 เพราะว่าความรักของพระคริสต์ได้ครอบครองเราอยู่ เพราะเราคิดเห็นอย่างนี้ว่า ถ้าผู้หนึ่งได้ตายเพื่อคนทั้งปวง เหตุฉะนั้นคนทั้งปวงจึงตายแล้ว

15 และพระองค์ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อคนทั้งปวง เพื่อคนเหล่านั้นที่มีชีวิตอยู่จะมีได้เป็นอยู่เพื่อประโยชน์แก่ตัวเองอีกต่อไป แต่จะอยู่เพื่อพระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์และทรงเป็นขึ้นมาเพราะเห็นแก่เขาทั้งหลาย

16 เหตุฉะนั้นตั้งแต่บัดนี้ไปเราจะไม่พิจารณาผู้ใดตามเนื้อหนัง แม้ว่าเมื่อก่อนเราเคยพิจารณาพระคริสต์ตามเนื้อหนังก็จริง แต่เดี๋ยวนี้เราจะไม่พิจารณาพระองค์เช่นนั้นอีก

(7) รม 8:24; ฮบ 11:1 (8) ฟป 1:23 (10) มธ 16:27; กจ 10:42; รม 2:16; กท 6:7

(11) ฮบ 10:31; ฮด 1:23 (12) 2 คร 1:14; ฟป 1:26 (13) มก 3:21; 2 คร 11:1, 16

(14) รม 5:15; 6:6; กท 2:20; คส 3:3 (15) รม 6:11 (16) มธ 12:50; 2 คร 10:3

17 เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งเก่าๆก็ล่วงไป ดูเถิด สิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

18 ทั้งสิ่งนี้เกิดมาจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคืนดีกันกับพระองค์ทางพระเยซูคริสต์ และทรงโปรดประทานให้เราได้รับใช้ในเรื่องการคืนดีกัน

19 คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และทรงมอบพระวาทะแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา

20 ฉะนั้นเราจึงเป็นราชทูตของพระคริสต์ โดยที่พระเจ้าทรงขอรับท่านทั้งหลายทางเรา เราผู้แทนของพระคริสต์จึงขอรับท่านให้คืนดีกันกับพระเจ้า

21 เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์

สิ่งที่เราต้องยอมสละ

ในการรับใช้พระคริสต์

6 ฉะนั้น เราผู้เป็นคนทำการร่วมกับพระองค์ ขอวิงวอนท่านว่า อย่าสักแต่รับพระคุณของพระเจ้าเป็นการหาประ-

โยชน์มิได้

2 (เพราะพระองค์ตรัสว่า `ในเวลาอันชอบ เราได้ฟังเจ้า ในวันแห่งความรอด เราได้ช่วยเจ้า' ดูเถิด บัดนี้เป็นเวลาอันชอบ ดูเถิด บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด)

3 เรามิได้ให้ผู้ใดมีเหตุสะดุดในสิ่งหนึ่งสิ่งใดเลย เพื่อมิให้การที่เราได้รับใช้ปฏิบัตินั้นเป็นที่เขาจะติเตียนได้

4 แต่ว่า ในการที่ทั้งปวงเราได้กระทำตัวให้เป็นที่ชอบ เหมือนผู้รับใช้ของพระเจ้า โดยความเพียรอดทนเป็นอันมาก ในความทุกข์ ในความขัดสน ในเหตุวิบัติ

5 ในการถูกเยียน ในการที่ถูกจำคุก ในการวิญญาย ในการงานต่างๆ ในการอดหลับอดนอน ในการอดอาหาร

6 โดยความบริสุทธิ์ โดยความรู้ โดยความอดกลั้นไว้นาน โดยใจกรุณา โดยพระวิญญานบริสุทธิ์ โดยความรักแท้

7 โดยพระวาทะแห่งความจริง โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า โดยใช้เครื่องอาวุธแห่งความชอบธรรม ด้วยมือขวาและมือซ้าย

8 โดยมีเกียรติยศและไร้เกียรติยศ โดยเล่าลือกันว่าชั่วและเล่าลือกันว่าดี เหมือนถูกเขาหาว่า

(17) อสย 43:18; ยน 6:63 (18) รม 5:10; อฟ 2:16; คส 1:20 (19) รม 3:24

(20) มลค 2:7; อฟ 6:20 (21) อสย 53:6; รม 1:17 (1) 1 คร 3:9 (2) อสย 49:8

(3) รม 14:13 (4) 1 คร 4:1 (5) 2 คร 11:23 (7) รม 13:12; 1 คร 2:4; 2 คร 7:14

เป็นคนทีล่อลวงเขาให้หลง แต่
ยังเป็นคนสัตย์จริง

9 เหมือนถูกเขาหาว่าเป็นคนไม่
มีใครรู้จัก แต่ยังเป็นคนที่เขา
ทั้งหลายรู้จักดี เหมือนคนตาย
แต่ดูเกิด เรายังเป็นอยู่ เหมือน
คนถูกเขียน แต่ยังไม่ตาย

10 เหมือนคนที่มีความทุกข์ แต่
ยังมีความชื่นชมยินดีอยู่เสมอ
เหมือนคนยากจน แต่ยังทำให้
คนเป็นอันมากมั่งมี เหมือนคน
ไม่มีอะไรเลย แต่ยังมีสิ่งสารพัด
บริบูรณ์

**คริสเตียนต้องไม่เทียมแอก
ด้วยกันกับคนที่ไม่เชื่อ**

11 โอ ท่านชาวโครินธ์ เราพูด
กับท่านอย่างไม่ปิดบังเลย และ
ใจของเราที่เปิดรับท่าน

12 ใจของท่านทั้งหลายไม่ได้ปิด
เพราะเรา แต่ปิดเพราะความ
รู้สึกของตนเอง

13 ดังนั้น ในการตอบสนอง
อย่างเดียวกัน (ข้าพเจ้าขอ
พูดกับท่านเหมือนอย่างพูดกับ
บุตร) คือจงเปิดจิตใจของท่าน
ด้วย

14 ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคน
ที่ไม่เชื่อ เพราะว่าความชอบ
ธรรมจะมีหุ้นส่วนอะไรกับความ
อธรรม และความสว่างจะเข้า
สนิทกับความมืดได้อย่างไร

15 พระคริสต์กับเบลีอัลจะลง

รอยกันอย่างไรได้ หรือคนที่เชื่อ
จะมีส่วนอะไรกับคนที่ไม่เชื่อ

16 วิหารของพระเจ้าจะตกลง
อะไรกับรูปเคารพได้ เพราะว่า
ท่านเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรง
ดำรงพระชนม์ ดั่งที่พระเจ้าตรัส
ไว้ว่า 'เราจะอยู่ในเขาทั้งหลาย
และจะดำเนินในหมู่พวกเขาและ
เราจะเป็นพระเจ้าของเขา และ
เขาจะเป็นประชาชนของเรา'

17 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า
'เหตุฉะนั้นเจ้าจงออกจากหมู่
พวกเขาเหล่านั้น และจงแยกตัว
ออกจากเขาทั้งหลาย อย่าแตะ
ต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาด แล้วเราจึง
จะรับพวกเจ้าทั้งหลาย

18 เราจะเป็นบิดาของพวกเจ้า
และพวกเจ้าจะเป็นบุตรชายบุตร
สาวของเรา' องค์พระผู้เป็นเจ้า
ผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นได้ตรัส
ดังนั้น

7 ท่านที่รัก เมื่อเรามีพระ
สัญญาเช่นนี้แล้ว ให้เรา
ชำระตัวเราให้ปราศจากมลทิน
ทุกอย่างของเนื้อหนังและจิต
วิญญาณ และจงทำให้มีความ
บริสุทธิ์ครบถ้วนโดยความเกรง
กลัวพระเจ้า

**ความชื่นชมยินดีของเปาโลต่อ
การตอบสนองของชาวโครินธ์**
2 ขอรับเราเถิด เรามีได้ทำร้ายผู้
ใด เรามีได้ชวนผู้ใดให้ทำชั่ว

(9) สดต 118:18; 1 คร 4:9 (10) 2 คร 8:9 (11) 2 คร 7:3 (12) 2 คร 12:15

(13) 1 คร 4:14 (14) 1 คร 5:9; อฟ 5:6-7 (16) ยรม 31:33; อสค 37:26-27

(17) อสย 52:11 (18) ยรม 31:1, 9; รม 8:14 (1) 1 ยน 3:3 (2) กจ 20:33

เรามีได้โก่งผู้ใดเลย
3 ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้มีใช้เพื่อจะ
ปรักปรำท่าน เพราะข้าพเจ้า
บอกแล้วว่า ท่านทั้งหลายอยู่ใน
ใจของเราที่เดียว จะตายหรือจะ
เป็นก็อยู่ด้วยกัน

4 ข้าพเจ้าพูดอย่างไวใจท่านมาก
และข้าพเจ้าภูมิใจเพราะท่านทั้ง
หลายอย่างมาก ข้าพเจ้าได้รับความ
ชื่นใจอย่างบริบูรณ์ และ
ในความยากลำบากของเราทุก
อย่าง ข้าพเจ้าก็ยังมีความปีติ
ยินดีอย่างเหลือล้น

5 เพราะแม้ว่า เมื่อเรามาถึง
แคว้นมาซิโดเนียแล้ว เนื้อหนัง
ของเราไม่ได้พักผ่อนเลย เรามี
ความลำบากอยู่รอบข้าง ภาย
นอกมีการต่อสู้ ภายในมีความ
กลัว

6 แต่ถึงกระนั้นก็ดี พระเจ้าผู้
ทรงหนุนน้ำใจคนที่ท้อใจ ได้
ทรงหนุนน้ำใจเราโดยทรงให้ทิ-
ตัสมาหาเรา

7 และมีใช้เพียงการมาของทิตัส
เท่านั้น แต่โดยการที่ท่านได้
หนุนน้ำใจทิตัสด้วย ตามที่ทิตัส
ได้มาบอกเราถึงความปรารถนา
อย่างยิ่งและความโศกเศร้าของ
ท่าน และใจจดจ่อของท่านที่มี
ต่อข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้ามี
ความชื่นชมยินดีมากยิ่งขึ้น

8 เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าได้ทำ

ให้ท่านเสียใจเพราะจดหมาย
ฉบับนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เสียใจ ถึง
แม้ว่าเมื่อก่อนนั้นข้าพเจ้าจะเสีย
ใจบ้าง เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า
จดหมายฉบับนั้นทำให้ท่านมี
ความเสียใจเพียงชั่วขณะเท่านั้น
9 แต่บัดนี้ข้าพเจ้ามีความชื่นชม
ยินดี มีใช้เพราะท่านเสียใจ แต่
เพราะความเสียใจนั้นทำให้ท่าน
กลับใจใหม่ เพราะที่ท่านได้รับความ
เสียใจอย่างที่ขอบพระทัย
พระเจ้า ท่านจึงไม่ได้ผลร้ายจาก
เราเลย

10 เพราะว่าคุณเสียใจอย่างที่
ขอบพระทัยพระเจ้าย่อมกระทำ
ให้กลับใจใหม่ ซึ่งนำไปถึงความ
รอดและไม่เป็นที่น่าเสียใจ แต่
ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำไป
ถึงความตาย

11 จงพิจารณาดูว่า ความเสีย
ใจอย่างที่ขอบพระทัยพระเจ้า
กระทำให้เกิดความกระตือรือร้น
มากที่เดียว ทำให้เกิดความขวน
ขวายที่จะแก้ตัวใหม่ และการ
โกรธแทน ความกลัว ความ
ปรารถนาอย่างยิ่ง ความกระตือ
รือร้น การแก้แค้น ในทุกสิ่ง
เหล่านั้นท่านได้พิสูจน์ให้เห็น
แล้วว่า ท่านก็หมดจดในการนี้
แล้ว

12 เหตุฉะนั้นที่ข้าพเจ้าเขียนถึง
ท่านก็มีใช้เพราะเห็นแก่คนที่ได้

(3) 2 คร 6:11-12 (4) 1 คร 1:4; 2 คร 3:12; พป 2:17

(5) พญ 32:25; 2 คร 2:13; 4:8 (6) 2 คร 1:3-4; 2:13; 7:13 (8) 2 คร 2:2, 4

(10) สกษ 17:22; มธ 26:75 (11) 2 คร 2:5-11; อฟ 5:11 (12) 2 คร 2:4

ทำผิด หรือเพราะเห็นแก่คนที่
ต้องทนต่อการร้าย แต่เพื่อให้
ความหวังโยของเราที่มีต่อท่าน
ปรากฏแก่ท่านในสายพระเนตร
พระเจ้า

13 โดยเหตุนี้ เราจึงมีความซึ้งใจ
เมื่อเห็นว่าพวกท่านได้รับความ
ซึ้งใจ เรามีความชื่นชมยินดี
มากยิ่งขึ้นเพราะความยินดีของ
ทิตัสในการที่พวกท่านได้กระทำ
ให้จิตใจของทิตัสชื่นบาน

14 เพราะถ้าข้าพเจ้าได้อวดเรื่อง
พวกท่านแก่ทิตัส ข้าพเจ้าก็ไม่
ต้องละอายใจเลย ทุกสิ่งที่เราได้
กล่าวแก่ท่านเป็นความจริงฉัน
ใด สิ่งที่เราได้อวดเรื่องพวก
ท่านแก่ทิตัสเมื่อก่อนนั้น ก็
ปรากฏเป็นจริงเหมือนกันฉัน
นั้น

15 และเมื่อทิตัสระลึกถึงความ
เชื่อฟังของพวกท่านทั้งหลาย
และการที่พวกท่านต้อนรับเขา
ด้วยความเกรงกลัวจนตัวสั่น
เขาก็เพิ่มความรักในพวกท่าน
มากยิ่งขึ้น

16 ข้าพเจ้าชื่นชมยินดี เพราะว่า
ข้าพเจ้าไว้วางใจท่านได้ทุกอย่าง

ตัวอย่างการถวาย

ด้วยใจร้อนรน

ของชาวมาซิโดเนีย

8 ยิ่งกว่านี้ พี่น้องทั้งหลาย
เราใคร่ให้ท่านทราบถึงพระ

คุณของพระเจ้า โดยที่พระองค์
ได้ทรงโปรดประทานแก่คริสต-
จักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนีย

2 เพราะว่าเมื่อคราวที่พวกเขา
ถูกทดลองอย่างหนักได้รับความ
ทุกข์ยาก ความยินดีสิ้นพันของ
เขาและความยากจนแสนเข็ญ
ของเขานั้น ก็ล้นออกมาเป็นใจ
โอบอ้อมอารีของเขา

3 เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานได้ว่า
เขาถวายโดยสุดความสามารถ
ของเขา ที่จริงก็เกินความ
สามารถของเขาเสียอีก

4 และเขายังได้วิงวอนเรามาก
มายขอให้เรายอมรับของถวาย
นั้น และให้เขามีส่วนในการช่วย
วิสุทธิชนด้วย

5 ไม่เหมือนที่เราได้คาดหมายไว้
แต่ได้ถวายตัวเขาเองแต่องค์
พระผู้เป็นเจ้าก่อน แล้วได้มอบ
ตัวให้เราตามพระประสงค์ของ
พระเจ้า

6 จนถึงกับเราได้เตือนทิตัสว่า
เมื่อเขาได้เริ่มแล้วฉันใด ก็ให้
เขาทำให้สำเร็จกับท่านทั้งหลาย
ในพระคุณนี้ด้วยเช่นกัน

คำตักเตือนเกี่ยวกับ

การถวายเพื่อกันและกัน

7 เหตุฉะนั้น เมื่อท่านมีพร้อม
บริบูรณ์ทุกสิ่ง คือความเชื่อ
ถ้อยคำ ความรู้ ความกระตือรือ
ร้อนทั้งปวง และความรักต่อเรา

(13) รม 15:32 (15) 2 คร 2:9; ฟป 2:12 (16) 2 คร 2:3; 8:22; 2 ๓ส 3:4; ฟม 1:8

(2) มก 12:44 (4) กจ 11:29; 24:17; รม 15:25-26; 1 คร 16:1, 3-4; 2 คร 9:1

(5) รม 12:1-2; อฟ 6:6 (6) 2 คร 8:17; 12:18 (7) 1 คร 1:5; 12:13; 2 คร 9:8

ท่านทั้งหลายก็จงประกอบพระคุณนี้ อย่างบริบูรณ์เหมือนกันเถิด

8 ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้มิได้หมายความว่าให้เป็นคำบัญชา แต่ได้นำเรื่องของคนอื่นที่มีความกระตือรือร้นมาทดลองความรักของท่าน ดูว่าแท้หรือไม่

9 เพราะท่านทั้งหลายรู้จักพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า แม้พระองค์มั่งคั่ง พระองค์ก็ยังทรงยอมเป็นคนยากจนเพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนมั่งมี เนื่องจากความยากจนของพระองค์

10 และข้าพเจ้าจะออกความเห็นในเรื่องนี้ เพราะจะเป็นประโยชน์แก่ท่าน เรื่องที่ท่านได้ตั้งต้นเมื่อปีกลายนี้ และมีใช้ตั้งต้นจะกระทำเท่านั้น แต่ว่ามีน้ำใจจะกระทำด้วยนั้น

11 ฉะนั้นบัดนี้ก็ควรแล้วที่ท่านจะกระทำเรื่องนั้นให้สำเร็จเสีย เพื่อว่าเมื่อท่านมีใจพร้อมอยู่แล้ว ท่านก็จะได้ทำให้สำเร็จตามความสามารถของท่าน

12 เพราะว่าถ้ามีน้ำใจพร้อมอยู่แล้ว พระเจ้าก็พอพระทัยที่จะทรงรับตามที่ทุกคนมีอยู่ มิใช่ตามที่เขาไม่มี

13 ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า

ให้การทำงานของคนอื่นเบาลงและให้การทำงานของพวกท่านหนักขึ้น 14 แต่เป็นการให้กันไปให้กันมา ในยามที่พวกท่านมีบริบูรณ์ เช่นเวลานี้ ท่านก็ควรจะช่วยคนเหล่านั้นที่ขัดสน และในยามที่เขามีบริบูรณ์ เขาก็จะได้ช่วยพวกท่านเมื่อขัดสน เพื่อเป็นการให้กันไปให้กันมา

15 ตามที่มีเขียนไว้ว่า 'คนที่เก็บได้มากก็ไม่มีเหลือ และคนที่เก็บได้น้อยก็หาขาดไม่'

การแสดงออกอย่างซื่อสัตย์ต่อเงินถวายของคริสตจักร

16 แต่ขอขอบพระคุณพระเจ้าผู้ทรงโปรดให้ที่ดั่งมีใจกระตือรือร้นอย่างนั้นเพื่อท่านทั้งหลายเหมือนกัน

17 เพราะไม่เพียงแต่เขาได้รับค่าเดือนเท่านั้น แต่เขาได้ไปหาท่านเพราะเขาเองมีใจพร้อมอยู่แล้วด้วย

18 เราให้พี่น้องคนหนึ่งที่มีชื่อเสียงในการประกาศข่าวประเสริฐตามคริสตจักรทั้งหลายไปกับที่ดั่งด้วย

19 และมีใช้แต่เท่านั้น คริสตจักรได้ตั้งคนนั้นไว้ให้เป็นเพื่อนเดินทางด้วยกันกับเราในพระคุณนี้ซึ่งเราได้รับใช้อยู่ เพื่อให้เป็นที่ ถวายเกียรติยศแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นที่ยกย่อง

(8) 1 คร 7:6 (9) มธ 8:20; ลก 9:58; รม 9:23; อฟ 1:7; ฟป 2:6-7; วจ 3:18

(10) สภข 19:17; มธ 10:42; 1 คร 7:25; 16:2; 2 คร 9:2; 1 ทธ 6:18-19; สบ 13:16

(12) มก 12:43-44; ลก 21:3-4 (15) อพย 16:18 (18) 1 คร 16:3 (19) กจ 14:23

น้ำใจรักพร้อมของท่าน
20 เราเจตนาจะไม่ให้คนหนึ่ง
คนใดติเตียนเราได้ในเรื่องของ
ถวายเป็นอันมากซึ่งเรารับมา
แจกกัน

21 เพราะเรามุ่งที่จะกระทำสิ่งที่
ซื่อสัตย์ มิใช่เฉพาะแต่ในสาย
พระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า
เท่านั้น แต่ในสายตาของมนุษย์
ด้วย

22 เราได้ส่งพี่น้องอีกคนหนึ่ง
ไปกับเขาทั้งสองด้วย ผู้ซึ่งเราได้
ทดสอบแล้วว่า มีความกระตือ
รือร้นในหลายสิ่ง และเดี๋ยวนี้
เขามีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น
เพราะเรามีความไว้วางใจใน
ท่านมาก

23 ถ้ามีคนใดถามถึงทิตัส ทิตัส
ก็เป็นเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้า
และเป็นผู้ช่วยในการของท่าน
ทั้งหลาย หรือถ้ามีคนใดถามถึง
พี่น้องสองคนนั้น เขาก็เป็น
ทูตรับใช้ของคริสตจักรทั้งหลาย
และเป็นสง่าราศีของพระคริสต์

24 เหตุฉะนั้นจงให้ความรักของ
ท่านประจักษ์แก่คนเหล่านั้น
และแสดงให้เห็นแก่คริสตจักรทั้ง
หลายด้วย ให้สมกับที่ข้าพเจ้า
ได้อวดเรื่องพวกท่านให้เขาฟัง

9 ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องเขียน
ถึงท่านในเรื่องการสง-
เคราะห์หิวสุทิสชน

2 เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าใจของท่าน
พร้อมอยู่แล้ว ข้าพเจ้าจึงพุด
อวดเรื่องพวกท่านกับพวกมาซิ-
โดเนียว่า พวกอาคาญาได้จัด
เตรียมไว้พร้อมแล้วตั้งแต่ปี
กลาย และความกระตือรือร้น
ของพวกท่านก็เร้าใจคนเป็นอัน
มาก

3 แต่ข้าพเจ้าได้ให้พี่น้องเหล่า
นั้นไป เพื่อมิให้การอวดของเรา
เรื่องท่านในข้อนั้นเป็นการเปล่า
ประโยชน์ และเพื่อให้ท่านจัด
เตรียมไว้ให้พร้อมตามที่ข้าพเจ้า
ได้กล่าวแล้วนั้น

4 มิฉะนั้นแล้ว ถ้าชาวมาซิโดเนีย
บางคนมากับข้าพเจ้าและเห็น
ว่าท่านมิได้เตรียมพร้อมตามที่
เราได้อวดไว้ (อย่าว่าแต่ท่าน
จะขายหน้าเลย) เราเองก็จะขาย
หน้าด้วย

5 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า
สมควรจะวิงวอนให้พี่น้องเหล่า
นั้นไปหาท่านก่อนข้าพเจ้า และ
ให้จัดเตรียมของถวายของท่าน
ไว้ตามที่ท่านได้สัญญาไว้แล้ว
เพื่อของถวายนั้นจะมีอยู่พร้อม
และจะเป็นของถวายที่ให้ด้วยใจ
ศรัทธา มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ

พระเจ้าทรงรักผู้ที่ให้
ด้วยใจยินดี

6 นี้แหละ คนที่หว่านเพียงเล็กน้อย
ก็จะได้เกี่ยวเก็บได้เพียงเล็กน้อย

(21) รม 12:17; ฟป 4:8; 1 ปต 2:12 (23) ยน 13:16; 2 คร 7:13-14; ฟป 2:25

(24) 2 คร 7:4, 14; 9:2 (1) กจ 11:29; รม 15:26; 1 คร 16:1; 2 คร 8:4; กท 2:10

(2) 2 คร 8:10 (3) 2 คร 8:6, 17 (6) สภษ 11:24; 22:9; กท 6:7, 9

น้อย คนที่หว่านมากก็จะเกี่ยว
เก็บได้มาก

7 ทุกคนจงให้ตามที่เขาได้คิด
หมายไว้ในใจ มิใช่ให้ด้วยนึก
เสียดาย มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ
เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนนั้นที่
ให้ด้วยใจยินดี

8 และพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถ
ประทานพระคุณอันอุดมทุก
อย่างแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อให้
ท่านมีทุกสิ่งทุกอย่างเพียงพอ
สำหรับตัวเสมอ ทั้งจะมีสิ่งของ
บริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่าง
ด้วย

9 (ตามที่เขียนไว้ว่า 'เขาแจก
จ่าย เขาได้ให้แก่คนยากจน
ความชอบธรรมของเขาดำรง
เป็นนิรันดร์')

10 ฝ่ายพระองค์ผู้ประทานพืช
แก่คนที่หว่านและประทานอา-
หารแก่คนที่กิน จะทรงโปรดให้
พืชของท่านที่หว่านนั้นทวีขึ้น
เป็นอันมากและจะทรงให้ผล
แห่งความชอบธรรมของท่าน
เจริญยิ่งขึ้น)

11 โดยทรงให้ท่านทั้งหลายมีสิ่ง
สารพัดมั่งคั่งบริบูรณ์ขึ้น เพื่อให้
ให้ท่านมีแจกจ่ายอย่างใจกว้าง
ขวางซึ่งจะให้เกิดการขอบพระ
คุณพระเจ้า

12 เพราะว่า การรับใช้ในการ
ปรนนิบัตินั้นมิใช่จะช่วยวิสุทธิ-

ชนซึ่งขัดสนเท่านั้น แต่ยังเป็น
เหตุให้มีการขอบพระคุณพระ
เจ้าเป็นอันมากด้วย

13 และเนื่องจากผลแห่งการรับ
ใช้นั้น เขาจึงถวายเกียรติยศแด่
พระเจ้าโดยเหตุที่ท่านทั้งหลาย
ยอมฟังและตั้งใจอยู่ในอำนาจ
ข่าวประเสริฐของพระคริสต์และ
เพราะเหตุที่ท่านได้แจกจ่ายแก่
เขาและแก่คนทั้งปวงด้วยใจ
กว้างขวาง

14 เขาก็จะวิงวอนขอพระพรให้
แก่ท่านทั้งหลายและปรารณา
ท่านเป็นอันมาก เพราะเหตุพระ
คุณของพระเจ้าซึ่งสถิตอยู่ใน
ท่านอย่างเหลือล้น

15 จงขอบพระคุณพระเจ้า
เพราะของประทานซึ่งพระองค์
ทรงประทานนั้น ที่เหลือจะ
พรรณนาได้

เปาโลพิสูจน์ถึงความเป็น
อัครสาวกของตัวเองอีกครั้ง
10 บัดนี้ข้าพเจ้า เปาโล ขอ
วิงวอนต่อท่านเป็นส่วน
ตัว โดยเห็นแก่ความอ่อนสุภาพ
และพระทัยกรุณาของพระคริสต์
ข้าพเจ้าผู้ซึ่งท่านว่า เป็นคน
สุภาพถ่อมตนเมื่ออยู่กับท่านทั้ง
หลาย แต่เมื่ออยู่ต่างหากก็เป็น
คนใจกล้าต่อท่านทั้งหลาย

2 คือข้าพเจ้าขอรับรองท่านว่า เมื่อ
ข้าพเจ้ามาอยู่กับท่าน อย่าให้

(7) พบญ 15:7, 10; 1 พตด 29:17; สภษ 11:25; รม 12:8; 2 คร 8:12 (8) สภษ 11:24

(9) สดต 112:9 (10) อสย 55:10; ฮชย 10:12 (11) 2 คร 1:11 (12) 2 คร 8:14

(13) มธ 5:16; สบ 13:16 (14) 2 คร 8:1 (15) ยก 1:17 (1) รม 12:1 (2) 1 คร 4:21

ข้าพเจ้าต้องแสดงความกล้าหาญด้วยความแน่ใจ อย่างที่ข้าพเจ้าคิดสำแดงต่อบางคนที่นี่ก็เห็นว่า เรายังดำเนินตามเนื้อหนังนั้น

3 เพราะว่าถึงแม้เรายังดำเนินอยู่ในเนื้อหนังก็จริง แต่เราก็ไม่ได้สู้รบตามฝ่ายเนื้อหนัง

4 (เพราะว่าศาสตราวุธแห่งการสงครามของเราไม่เป็นฝ่ายเนื้อหนัง แต่มีอำนาจอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้าที่จะทำลายป้อมอันแข็งแกร่งลงได้)

5 คือทำลายความคิดและทิวามานะทุกประการที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้า และน้อมนำความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงเชื่อฟังพระคริสต์

6 และพร้อมที่จะแก้แค้นการไม่เชื่อฟังทุกอย่างในเมื่อความเชื่อฟังของท่านทั้งหลายจะสำเร็จ

7 ท่านแลดูสิ่งที่ปรากฏภายนอก หรือ ถ้าผู้ใดมั่นใจว่าตนเป็นคนของพระคริสต์ ก็ให้ผู้นั้นคำนึงถึงตนเองอีกว่า เมื่อเขาเป็นคนของพระคริสต์ เราก็เป็นคนของพระคริสต์เหมือนกัน

8 ถึงแม้ข้าพเจ้าจะโอ้อวดมากไปสักหน่อยในเรื่องอำนาจซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้ไว้

เพื่อสร้างท่าน มิใช่เพื่อทำลายท่าน ข้าพเจ้าก็จะไม่ละอาย 9 เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่คิดเห็นว่า ข้าพเจ้าอยากให้ท่านกลัว เพราะจดหมายของข้าพเจ้า

10 เพราะมีบางคนพูดว่า "จดหมายของเปาโลนั้นมีน้ำหนัก และมีอำนาจมากก็จริง แต่ว่าตัวเขาดูอ่อนกำลัง และคำพูดของเขาใช้ไม่ได้"

11 จงให้คนเหล่านั้นเข้าใจอย่างนี้ว่า เมื่อเราไม่อยู่เราพูดไว้ในจดหมายของเราว่าอย่างไร เมื่อเรามาแล้วเราก็จะกระทำอย่างนั้นด้วย

12 เราไม่ต้องการที่จะจัดอันดับหรือเปรียบเทียบตัวเราเองกับบางคนที่ยกย่องตัวเอง แต่เมื่อเขาเอาตัวของเขาเป็นเครื่องวัดกันและกัน และเอาตัวเปรียบเทียบกับกันและกัน เขาก็เป็นคนขาดปัญญา

13 ฝ่ายเราจะไม่โอ้อวดในสิ่งใดเกินขอบเขต แต่ว่าจะอวดในขอบเขตที่พระเจ้าทรงจัดไว้ให้เรา และพวกท่านก็อยู่ในขอบเขตนั้น

14 การที่มาถึงท่านนั้น มิใช่โดยการลวงขอบเขตอันควร เรามาจนถึงท่านทั้งหลายเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์

15 เรามีได้โอ้อวดเกินขอบเขต

(4) ยรม 1:10; กจ 7:22; อฟ 6:13; 1 ทธ 1:18 (5) 1 คร 1:19 (6) 2 คร 7:15; 13:2

(7) ยน 7:24; 1 คร 1:12; 3:23 (8) 2 คร 7:14; 13:10 (10) 2 คร 11:6; กท 4:13

(12) 2 คร 5:12 (14) 1 คร 3:5-6 (15) รม 15:20

ไม่ได้รอดในการงานที่คนอื่นได้กระทำ แต่เราหวังใจว่า เมื่อความเชื่อของท่านจำเริญมากขึ้นแล้ว ท่านจะช่วยเราให้ขยายเขตกว้างขวางออกไปอีกเป็นอันมากตามขนาดของเรา

16 เพื่อเราจะได้ประกาศข่าวประเสริฐในเขตที่อยู่นอกท้องถิ่นของพวกท่าน โดยไม่โอ้อวดเรื่องการงานที่คนอื่นได้ทำไว้พร้อมแล้วนั้น

17 ถ้าผู้ใดจะอวด ก็จงอวดองค์พระผู้เป็นเจ้า

18 เพราะคนที่ยกย่องตัวเองไม่เป็นที่นับถือของผู้ใด คนที่น่านับถือนั้นคือคนที่ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยกย่อง

I ข้าพเจ้าอยากจะขอให้ท่านทนฟังความเขลาของข้าพเจ้าสักหน่อยหนึ่งและให้ทนกับข้าพเจ้าจริงๆ

2 เพราะข้าพเจ้าหวังแทนท่านอย่างที่เราเจ้าทรงหวังแทน เพราะว่าข้าพเจ้าได้หมั้นพวกท่านไว้สำหรับสามิผู้เดียว เพื่อถวายพวกท่านให้แก่พระคริสต์เป็นพรหมจารีบริสุทธิ์

3 แต่ข้าพเจ้าเกรงว่าฉันนั้นได้ล่อลวงนางเอวาด้วยอุบายของมันฉันใด จิตใจของท่านก็จะถูกล่อลวงให้หลงไปจากความบริสุทธิ์ซึ่งมีอยู่ในพระคริสต์โดยวิธีหนึ่ง

วิธีใดฉันนั้น

4 เพราะถ้าคนใดจะมาเทศนาสั่งสอนถึงพระเยซูอีกองค์หนึ่งซึ่งแตกต่างกับที่เราได้เทศนาสั่งสอนนั้น หรือถ้าท่านจะรับวิญญาณอื่นซึ่งแตกต่างกับที่ท่านได้รับแต่ก่อน หรือรับข่าวประเสริฐอื่นซึ่งแตกต่างกับที่ท่านได้รับไว้แล้ว แหมท่านทั้งหลายช่างอดทนสนใจฟังเขาเสียจริง ๆ

5 เพราะข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าไม่ได้อยู่กว่าอัครสาวกชั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นแม้แต่น้อยเลย

6 แม้ว่าข้าพเจ้าพูดไม่เก่ง แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีความรู้ ที่จริงเราก็ได้แสดงข้อนี้ให้ประจักษ์แก่พวกท่านในกิจการทุกสิ่งแล้ว

7 ข้าพเจ้าได้กระทำผิดหรือในสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ถ่อมใจลงเพื่อยกชูท่านขึ้น เพราะข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าแก่พวกท่านโดยไม่ได้คิดค่าหรือ

8 ข้าพเจ้าได้ปล้นคริสตจักรอื่นด้วยการรับเงินบำรุงจากเขาเพื่อจะได้ปรนนิบัติพวกท่าน

9 และเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านและกำลังขาดแคลนนั้น ข้าพเจ้าก็ได้เป็นภาระแก่ผู้ใด เพราะว่าพี่น้องที่มาจากแคว้นมาซิโดเนียได้เจือจานให้พอแก่ความต้องการของข้าพเจ้า

(17) ยรม 9:24 (18) สภข 27:2; รม 2:29 (1) 2 คร 11:4 (2) ลนต 21:13; ฮชย 2:19

(3) ปฐก 3:4, 13; อฟ 6:24 (4) กท 1:6-8 (5) 2 คร 12:11

(6) 1 คร 1:17; 2 คร 12:12; อฟ 3:4 (7) 1 คร 9:18 (9) กจ 20:33; ฟป 4:10

ข้าพเจ้าระวังตัวไม่ให้เป็นการ
แก่พวกท่านในทางหนึ่งทางใด
ทุกประการ และข้าพเจ้าจะระวัง
ตัวเช่นนั้นต่อไป

10 ความจริงของพระคริสต์มีอยู่
ในข้าพเจ้าแน่ฉันใด จึงไม่มีผู้ใด
ในเขตแคว้นอากยาสามารถที่
จะห้ามข้าพเจ้าไม่ให้รอดเรื่องนี้
ได้ฉันนั้น

11 เพราะเหตุใด เพราะข้าพเจ้า
ไม่รักพวกท่านหรือ พระเจ้าทรง
ทราบดีว่าข้าพเจ้ารักพวกท่าน

12 แต่สิ่งที่ข้าพเจ้ากระทำนั้น
ข้าพเจ้าจะกระทำต่อไป เพื่อ
ข้าพเจ้าจะตัดโอกาสคนเหล่านั้น
ที่คอยหาโอกาส เพื่อว่าเมื่อเขา
โอดมนั้นเขาจะได้ปรากฏว่ามี
สภาพเหมือนกับเรา

ชาตานปลอมเป็น

“ทูตสวรรค์แห่งความสว่าง”

13 เพราะคนอย่างนั้นเป็นอัคร-
สาวกเทียม เป็นคนงานที่หลอก
ลวง ปลอมตัวเป็นอัครสาวกของ
พระคริสต์

14 การกระทำเช่นนั้นไม่แปลก
ประหลาดเลย ถึงชาตานเองก็
ยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่ง
ความสว่างได้

15 เหตุฉะนั้น จึงไม่เป็นการ
แปลกอะไรที่ผู้รับใช้ของชาตาน
จะปลอมตัวเป็นผู้รับใช้ของ
ความชอบธรรม ท้ายที่สุดของ

เขาจะเป็นไปตามการกระทำของ
เขา

การเผชิญภัยและ

การทนทุกข์ของเปาโล

16 ข้าพเจ้าขอกล่าวซ้ำ อี กกว่า
อย่าให้ใครเห็นไปว่าข้าพเจ้าเป็น
คนเขลา แต่ถ้ามี ก็ให้เขาต้อนรับ
ข้าพเจ้าอย่างต้อนรับคนเขลา
เถิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้รอดตัว
เองได้บ้าง

17 การที่ข้าพเจ้าพูดอย่างนั้น
ข้าพเจ้ามิได้พูดตามอย่างองค์
พระผู้เป็นเจ้า แต่พูดอย่างคน
เขลา ด้วยไว้ใจตัวในการรอดนั้น

18 เพราะเมื่อเห็นว่าหลายคน
เคยรอดตามเนื้อหนัง ข้าพเจ้าก็
จะรอดบ้าง

19 เพราะว่าการที่ท่านทนฟังคน
เขลาพูดด้วยความยินดีนั้น น่า
จะเป็นเพราะท่านช่างฉลาดเสีย
นี้กระไร

20 เพราะท่านทนเอา ถ้ามีผู้นำ
ท่านไปเป็นทาส ถ้ามีผู้ล้าง
ผลาญท่าน ถ้ามีผู้มายึดของของ
ท่านไป ถ้ามีผู้ยกตัวเองเป็น
ใหญ่ ถ้ามีผู้ตบหน้าท่าน

21 ข้าพเจ้าต้องพูดด้วยความละ
อายว่า ดูเหมือนเราอ่อนแอเกินไป
ในเรื่องนี้ ไม่ว่าใครกล้ารอด
ในเรื่องใด (ข้าพเจ้าพูดอย่างคน
เขลา) ข้าพเจ้าก็กล้ารอดเรื่อง
นั้นเหมือนกัน

(10) รม 1:9; 9:1; 1 คร 9:15 (11) 2 คร 6:11; 12:15 (12) 1 คร 9:12

(13) ฟป 1:15; 3:2 (14) กท 1:8 (15) ฟป 3:19 (17) 1 คร 7:6

(19) 1 คร 4:10 (20) กท 2:4; 4:3, 9; 5:1 (21) 2 คร 10:10; ฟป 3:4

22 เขาเป็นชาติฮีบรูหรือ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน เขาเป็นชนชาติอิสราเอลหรือ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน เขาเป็นเชื้อสายของอับราฮัมหรือ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน

23 เขาเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์หรือ ข้าพเจ้าเป็นดีกว่าเขาเสียอีก (ข้าพเจ้าพูดอย่างคนโง่) ข้าพเจ้าทำงานมากยิ่งขึ้นไปอีก ข้าพเจ้าถูกโบยตีเกินขนาด ข้าพเจ้าติดคุกมากกว่าเขา ข้าพเจ้าหวัดตายบ่อยๆ

24 พวกยิวเฝ้ายนข้าพเจ้าห้าครั้งๆ ละสามสิบเก้าที่

25 เขาตีข้าพเจ้าด้วยไม้เรียวสามครั้ง เขาเอาก้อนหินขว้างข้าพเจ้าครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าเผชิญภัยเรือแตกสามครั้ง ข้าพเจ้าลอยอยู่ในทะเลคืนหนึ่งกับวันหนึ่ง

26 ข้าพเจ้าต้องเดินทางบ่อยๆ เผชิญภัยอันน่ากลัวในแม่น้ำ เผชิญภัยจระเข้ เผชิญภัยจากชนชาติของข้าพเจ้าเอง เผชิญภัยจากคนต่างชาติ เผชิญภัยในนคร เผชิญภัยในป่า เผชิญภัยในทะเล เผชิญภัยจากพี่น้องเทียม

27 ต้องทำงานเหน็ดเหนื่อยและยากลำบาก ต้องอดหลับอดนอนบ่อยๆ ต้องหิวและกระหาย

ต้องอดข้าวบ่อยๆ ต้องทนหนาวและเปลือยกาย

28 และนอกจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ภายนอกแล้ว ยังมีการอื่นที่บีบข้าพเจ้าอยู่ทุกวันๆ คือ การดูแลคริสตจักรทั้งปวง

29 มีใครบ้างเป็นคนอ่อนกำลังและข้าพเจ้าไม่อ่อนกำลังด้วย มีใครบ้างที่ถูกทำให้สะดุดและข้าพเจ้าไม่เป็นทุกข์เป็นร้อนด้วย

30 ถ้าข้าพเจ้าจำเป็นต้องอด ข้าพเจ้าก็จะอดสิ่งๆ ที่แสดงว่าข้าพเจ้าเป็นคนอ่อนกำลัง

31 พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ควรแก่การสรรเสริญ เป็นนิตย์ พระองค์ทรงทราบว่ข้าพเจ้าไม่ได้มุสา

32 ผู้ว่าราชการเมืองของกษัตริย์อาเรทัสในนครตามัสกัสให้ทหารเฝ้านครตามัสกัสไว้เพื่อจะจับตัวข้าพเจ้า

33 แต่เขาเอาตัวข้าพเจ้าใส่กระบุงใหญ่หย่อนลงทางช่องที่กำแพงนคร ข้าพเจ้าจึงพ้นจากเงื้อมมือของท่านผู้ว่าราชการ

เปาโลได้รับการสำแดง

อันยิ่งใหญ่

12 ข้าพเจ้าจำจะต้องอดถึงแม้จะไม่มีประโยชน์

(22) ฟป 3:4-6 (23) กจ 9:16; 1 คร 15:10 (24) พบญ 25:3 (25) กจ 14:5, 19 (26) กจ 9:23-24 (27) กจ 20:31; 1 คร 4:11 (28) กจ 20:18 (29) 1 คร 8:9, 13 (30) 2 คร 12:5 (31) รม 9:5; 1 ธส 2:5 (32) กจ 9:19-25 (1) กจ 16:9; กท 1:12

อะไร แต่ข้าพเจ้าจะเล่าต่อไปถึง
นิมิตและการสำแดงต่าง ๆ ซึ่งมา
จากองค์พระผู้เป็นเจ้า

2 สิบสี่ปีมาแล้วข้าพเจ้าได้รู้จัก
ชายคนหนึ่งในพระคริสต์ เขา
ถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม
(แต่จะไปทั้งกาย ข้าพเจ้าไม่
ทราบ หรือไปโดยไม่มีกาย
ข้าพเจ้าไม่ทราบ พระเจ้าทรง
ทราบ)

3 ข้าพเจ้ารู้จักชายผู้นั้น (แต่จะ
ไปทั้งกายหรือไม่มีกาย ข้าพเจ้า
ไม่ทราบ พระเจ้าทรงทราบ)

4 คือว่า คนนั้นถูกรับขึ้นไปยัง
เมืองบรมสุขเกษม และได้ยิน
วาทะซึ่งจะพูดเป็นคำไม่ได้ และ
มนุษย์จะพูดออกมาก็ต้องห้าม
5 สำหรับชายนั้นข้าพเจ้าอวดได้
แต่สำหรับตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพ-
เจ้าจะไม่อวดเลย นอกจาก
จะอวดถึงเรื่องการอ่อนแอของ
ข้าพเจ้า

6 เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าอยาก
จะอวด ข้าพเจ้าก็ไม่ใช้คนเขลา
เพราะข้าพเจ้าพูดตามความจริง
แต่ข้าพเจ้าระงับไว้ ก็เพราะเกรง
ว่า บางคนจะยกข้าพเจ้าเกินกว่า
ที่เขาได้เห็นและได้ฟังเกี่ยวกับ
ข้าพเจ้า

หนามใหญ่ในเนื้อของเปาโล

7 และเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัว
จนเกินไป เนื่องจากที่ได้เห็น

การสำแดงมากมายนั้น ก็ทรง
ให้มีหนามในเนื้อของข้าพเจ้า
หนามนั้นเป็นทูตของซาตาน
คอยทรมานข้าพเจ้า เพื่อไม่ให้
ข้าพเจ้ายกตัวเกินไป

8 เรื่องหนามนั้น ข้าพเจ้าวิงวอน
องค์พระผู้เป็นเจ้าถึงสามครั้ง
เพื่อขอให้มันหลุดไปจากข้าพ-
เจ้า

9 แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า
“พระคุณของเราก็มีพอสำหรับ
เจ้าแล้ว เพราะความอ่อนแอมีที่
ไหน เดชของเราก็มีฤทธิ์ขึ้นเต็ม
ขนาดที่นั่น” เหตุฉะนั้นข้าพเจ้า
จึงยินดีโอ้อวดในบรรดาความ
อ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์
เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ใน
ข้าพเจ้า

10 เหตุฉะนั้นเพราะเห็นแก่พระ
คริสต์ ข้าพเจ้าจึงชื่นใจในความ
อ่อนแอของข้าพเจ้า ในการถูก
ว่ากล่าวต่าง ๆ ในการขัดสน ใน
การถูกข่มเหง ในการยากลำบาก
เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด
ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงมากเมื่อนั้น

11 ในการอวดนั้นข้าพเจ้าก็เป็น
คนเขลาไปแล้วซี ท่านบังคับ
ข้าพเจ้าให้เป็น เพราะว่ามีสมควร
แล้วที่ ท่านจะยกย่องข้าพเจ้า
เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้อยู่กว่า
อัครสาวกชั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นแต่
ประการใดเลย ถึงแม้ข้าพเจ้าจะ

(2) กจ 22:17; รม 16:7 (4) ลก 23:43 (5) 2 คร 11:30 (7) โยบ 2:7; อสค 28:24

(8) มธ 26:44 (9) 2 คร 11:30; 1 ปต 4:14 (10) รม 5:3; 8:35; 2 คร 13:4

(11) 1 คร 3:7; 13:2; 15:9; 2 คร 5:13; 11:1, 5, 16; 12:6

ไม่วิเศษอะไรเลยก็จริง

12 แท้จริงหมายสำคัญต่างๆ ของอัครสาวกก็ได้สำแดงให้ประจักษ์แจ้งในหมู่พวกท่านแล้ว ด้วยบรรดาความเพียร โดยหมายสำคัญ โดยการมหัศจรรย์ และโดยการอิทธิฤทธิ์

13 เพราะว่าพวกท่านเสียเปรียบคริสตจักรอื่นๆ ในข้อใดเล่า เว้นไว้ในข้อนี้ คือที่ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นภาระแก่พวกท่าน การผิดนั้นขอท่านให้อภัยแก่ข้าพเจ้าเถิด

14 ดูเถิด ข้าพเจ้าเตรียมพร้อมที่จะมาเยี่ยมพวกท่านเป็นครั้งที่สาม และข้าพเจ้าจะไม่เป็นภาระแก่พวกท่าน เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ต้องการสิ่งใดจากท่าน แต่ต้องการตัวท่าน เพราะว่าที่ลูกจะสะสมไว้สำหรับพ่อแม่ก็ไม่สมควร แต่พ่อแม่ควรสะสมไว้สำหรับลูก

15 และข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะเสียและสละแรงหมดเพื่อท่านทั้งหลาย แม้ว่าข้าพเจ้ารักท่านมากขึ้นๆ ท่านกลับรักข้าพเจ้าน้อยลง

16 ถึงแม้เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็มีได้เป็นภาระแก่พวกท่าน แต่เหมือนเป็นผู้ชาญฉลาด ข้าพเจ้าใช้อบายตักจับท่าน

17 ข้าพเจ้าได้ผลประโยชน์อะไร

จากพวกท่านในการที่ส่งคนเหล่านั้นไปเยี่ยมพวกท่านหรือ 18 ข้าพเจ้าขอให้ทิตัสไปและพี่น้องอีกคนหนึ่งไปด้วย ทิตัสได้ผลประโยชน์จากพวกท่านบ้างหรือ เราทั้งสองมิได้ดำเนินการด้วยน้ำใจอย่างเดียวกันหรือ เรามิได้เดินตามรอยเดียวกันหรือ

**เปาโลปรารถนาให้
ชาวโครินธ์กลับใจ**

19 ท่านทั้งหลายยังคิดว่า เรากำลังกล่าวแก้ตัวต่อท่านอีกหรือ ที่จริงเราพูดในพระคริสต์ตั้งเราอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า และท่านที่รัก สิ่งสารพัดที่เราได้กระทำนั้น เรากะทำเพื่อท่านจะจำเริญขึ้น

20 เพราะว่าข้าพเจ้าเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้ามาถึง ข้าพเจ้าอาจจะไม่เห็นพวกท่านเป็นเหมือนอย่างที่คุณข้าพเจ้าอยากเห็น และท่านจะไม่เห็นข้าพเจ้าเหมือนอย่างที่ท่านอยากเห็น คือเกรงว่าไม่เหตุใดก็เหตุหนึ่งจะมีการวิวาทกัน ริษยากัน โกรธกัน มากใหญ่ ใฝ่สูง นินทา กัน ชุบชิบส่อเสียดกัน จ้องทองพองตัว และเกะกะวุ่นวายกัน

21 ข้าพเจ้าเกรงว่า เมื่อข้าพเจ้ากลับมา พระเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงให้ข้าพเจ้าต่ำต้อยในหมู่

(12) กจ 14:8-10; รม 15:18 (14) 1 คร 4:14; 10:24-33; 2 คร 1:15; 13:1-2

(15) 2 คร 6:12-13; 2 ทธ 2:10 (16) 2 คร 11:9 (18) 2 คร 8:18

(19) รม 9:1-2; 1 คร 10:33; 2 คร 5:12 (20) 1 คร 4:21 (21) 1 คร 5:1; 2 คร 2:1, 4

พวกท่าน และข้าพเจ้าจะต้องเศร้าใจ เพราะเหตุหลายคนที่ได้ทำผิดมาก่อนแล้ว และมีได้กลับใจทั้งการโสโครก การผิดประเวณี และการลามก ซึ่งเขาได้กระทำอยู่นั้น

คำตักเตือน

ก่อนอำลา

13 ครั้งนี้เป็นครั้งที่สามที่ข้าพเจ้ามาเยี่ยมพวกท่าน คำพูดทุก ๆ คำต้องมีพยานสองหรือสามปาก จึงจะเป็นที่เชื่อถือได้

2 ข้าพเจ้าได้บอกท่านแต่ก่อน และข้าพเจ้าจึงบอกท่านอีก เหมือนเมื่อข้าพเจ้าได้อยู่กับท่านครั้งที่สองนั้น เดียวนี้ถึงข้าพเจ้าไม่ได้อยู่กับท่าน ข้าพเจ้าก็ยังเขียนฝากถึงเขาเหล่านั้น ซึ่งได้กระทำผิดแต่ก่อนและถึงคนอื่นทั้งปวงว่า ถ้าข้าพเจ้ามาอีก ข้าพเจ้าจะไม่เว้นการตีโทษใครเลย

3 เพราะว่าท่านทั้งหลายต้องการที่จะเห็นหลักฐานว่าพระคริสต์ตรัสทางข้าพเจ้า พระองค์มิได้ทรงอ่อนกำลังต่อท่าน แต่ทรงฤทธิ์มากในหมู่พวกท่าน

4 เพราะถึงแม้ว่าพระองค์ทรงถูกตรึงโดยทรงอ่อนกำลัง พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพราะว่าเราก็

อ่อนกำลังด้วยกันกับพระองค์ แต่เราจะมีชีวิตเป็นอยู่ กับพระองค์โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่มีต่อท่านทั้งหลาย

5 ท่านจงพิจารณาดูตัวของท่านว่า ท่านตั้งอยู่ในความเชื่อหรือไม่ จงพิสูจน์ตัวของตนเองเถิด ท่านไม่รู้เองหรือว่า พระเยซูคริสต์ ทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย นอกจากท่านจะเป็นผู้ถูกทอดทิ้ง

6 แต่ข้าพเจ้าหวังว่าท่านคงรู้ว่า เรามิได้เป็นผู้ถูกทอดทิ้ง

7 บัดนี้ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อท่านทั้งหลายจะไม่กระทำชั่วใด ๆ มิใช่ว่าเราจะให้ปรากฏว่าเราเป็นที่ทรงชอบพระทัย แต่เพื่อท่านจะประพฤติเป็นที่ชอบ ถึงแม้จะดูเหมือนเราเองเป็นผู้ถูกทอดทิ้ง

8 เพราะว่าเราจะกระทำสิ่งใดขัดกับความจริงไม่ได้ ได้แต่เพื่อความจริงเท่านั้น

9 เพราะว่าเมื่อเราอ่อนแอและท่านเข้มแข็ง เราก็อินดี เราปรารถนาสิ่งนี้ด้วย คือขอให้ท่านทั้งหลายบรรลุถึงความบริสุทธิ์

10 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเขียนข้อความนี้ เมื่อข้าพเจ้าไม่อยู่ด้วยเพื่อเมื่อข้าพเจ้ามาแล้ว จะได้ไม่ต้องกวาดล้างท่านโดยใช้

(1) มธ 18:16; 2 คร 12:14 (2) 2 คร 1:23; 10:2; 12:21 (3) มธ 10:20; 1 คร 9:2

(4) รม 1:4; 6:4; 2 คร 10:3-4; 1 ปด 3:18 (5) 1 คร 9:27; กท 4:19

(7) 2 คร 6:9 (9) 1 คร 4:10; 1 ธส 3:10 (10) 1 คร 4:21; 2 คร 10:8

อำนาจซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า
ทรงโปรดประทานให้แก่ข้าพเจ้า
เพื่อการก่อสร้างมิใช่เพื่อการทำ
ลายลง

11 ในที่สุดนี้ พี่น้องทั้งหลาย
ขอแลกก่อน ท่านจงปรับปรุงตัว
ให้ดี จงมีกำลังใจอันดี จงเป็น
น้ำหนึ่งใจเดียวกัน จงอยู่ร่วม
กันอย่างสันติ และพระเจ้าแห่ง
ความรักและสันติสุขจะทรงสถิต
อยู่กับท่าน

12 จงทักทายปราศรัยกันด้วย

ธรรมเนียมจับอับบริสุทธ

13 วิสุทธิชนทุกคนฝากความคิด
ถึมายังท่านทั้งหลาย

14 ขอให้ พระคุณของพระเยซู
คริสต์เจ้า ความรักแห่งพระเจ้า
และความสนิ ทสนมซึ่งมาจาก
พระวิญญาณบริสุทธิ์ จงดำรง
อยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน
[จดหมายฉบับที่ สองถึงชาว
โครินธ์ได้เขียนจากเมืองฟีลิปปี
แคว้นมาซิโดเนีย และส่งโดย
ทิทัสและลูกา]

(11) รม 12:16, 18; 15:33

(12) รม 16:16

(14) รม 16:24; ฟป 2:1